
2008-1-RE

CAUSA 2008-1-RE

Número de registre 33-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 25 D'ABRIL DEL 2008

BOPA núm. 41, del 14 de maig del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 21 de gener del 2008, per la representació processal del Sr. Jean Claude Boix Picamal, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 18 d'octubre del 2007 i contra l'aute del 18 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant d'obtenir una decisió fonamentada en dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets al·legats, que estimi l'empara demanada, que anul·li les resolucions impugnades del Tribunal Superior de Justícia i que retrotregui les actuacions al moment processal anterior a la sentència esmentada;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 25 de febrer del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El Sr. Jean Claude Boix Picamal va presentar una demanda d'interdicte de recobrar la possessió (unde vi) contra el Comú d'Encamp, de les parcel·les ubicades als carrers Bellavista i Pastoressos.

Segon

El 23 d'abril del 2007, el Tribunal Unipersonal de la Secció Civil de la Batllia d'Andorra, va dictar

---

---

una sentència mitjançant la qual estimava majoritàriament la demanda interposada.

Tercer

El Comú d'Encamp va interposar un recurs d'apel·lació contra la sentència de primera instància, i el 18 d'octubre del 2007, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va estimar aquest recurs, va revocar la part decisòria de la sentència de la Batllia i va declarar que procedia desestimar la demanda del Sr. Jean Claude Boix Picamal i imposar-li les costes processals de la primera instància.

Quart

La representació processal del Sr. Jean Claude Boix Picamal va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció.

Cinquè

El 18 de desembre del 2007, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest incident.

Sisè

El 21 de gener del 2008, la representació processal del Sr. Jean Claude Boix Picamal va presentar un recurs d'empara en què manifesta que les resolucions del Tribunal Superior de Justícia han vulnerat el seu dret a la jurisdicció i el seu dret a obtenir una resolució fonamentada en dret.

En primer lloc, aquesta representació al·lega que de la sentència impugnada no es pot deduir enlloc quin és el procediment legalment establert que s'hauria seguit o s'hauria hagut de seguir, ni a les competències del Comú d'Encamp. Malgrat això, el Tribunal Superior de Justícia declara que l'actuació del Comú d'Encamp ha estat l'adequada.

Segons el seu parer, considera que per dilucidar aquest punt, hagués calgut que s'analitzés el compliment de les disposicions dels articles 94 i 97 del Codi de l'Administració, tal i com feia la sentència de primera instància revocada.

En segon lloc, aquesta part estima que no ens troben davant la petició d'una nova valoració de la prova practicada, sinó de la petició d'una decisió fonamentada en dret, "actuació que possiblement passa per efectuar una anàlisi adequada de la prova que doni fonament i suport legal a la decisió."

Per acabar, el recurrent demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets al·legats, que estimi l'empara demanada, que anul·li les resolucions impugnades del Tribunal Superior de Justícia i que retrotregui les actuacions al moment processal anterior a la sentència esmentada.

Setè

El 25 de febrer del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretenia el recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal considera que el Tribunal Superior de Justícia fa una interpretació dels dos primers paràgrafs de l'article 94 del Codi de l'Administració i afirma que l'Administració en ares a potenciar el principi d'eficiència de la seva actuació, gaudeix de l'autotutela declarativa i executiva. Nogensmenys, també s'analitza si el Comú d'Encamp ha actuat en consonància amb les seves competències i d'acord amb el procediment establert, la qual cosa impediria els interdictes davant de la seva actuació. Per tant, no es pot pretendre que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia hagi dictat una sentència incompleta o que hagi deixat de pronunciar-se sobre les pretensions adduïdes. El Ministeri Fiscal conclou que les parts han obtingut un pronunciament exprés sobre totes les qüestions integrades en el petitum.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-1-RE.

Fonament jurídic únic

El recurs d'empara presentat el 21 de gener del 2008 al·lega una vulneració de l'article 10 de la Constitució, per tal com, segons el parer del recurrent, el Tribunal Superior de Justícia no hauria dictat una sentència suficientment motivada en dret, concretament pel que fa a la seva interpretació dels articles 94 i 97 del Codi de l'Administració.

En relació amb l'article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional ha declarat de manera constant que no li correspon comportar-se com un jutge del fons, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que el seu paper consisteix a verificar que els drets reconeguts, tant per aquest article de la Constitució com per l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets i de les llibertats fonamentals, han permès als recurrents presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari.

El fet que les dues instàncies s'hagin pronunciat de manera diferent és inherent a la lògica del doble grau de jurisdicció. Allò que és important és que quan el Tribunal Superior de Justícia revoca una decisió de primera instància, ha d'exposar de manera coherent les raons de dret i de fet que l'han dut a fer-ho.

En la causa que ens ocupa, el Tribunal Superior de Justícia exposa en el fonament tercer de la seva sentència, les conseqüències de l'article 94 del Codi de l'Administració pel que fa a les diferències de situació entre l'Administració i els particulars sobre la possibilitat de recuperar la possessió dels seus béns. També precisa que, tot i que l'Administració gaudeix d'unes prerrogatives per poder complir amb les finalitats que li imposa la llei, per exemple pot declarar l'existència dels seus drets i emprar la via de constrenyiment sense necessitat de l'auxili judicial, ha de fer-ho dins el marc legal establert "altrament estaríem front a les vies de fet i fora del marc del principi de seguretat jurídica". Seguidament, el Tribunal Superior de Justícia analitza les permutes intervingudes en relació amb les parcel·les objecte de litigi, concretament gràcies a un conveni de l'11 de novembre del 2004 signat entre el Comú d'Encamp i el Govern. D'això en dedueix que "l'actuació de l'Administració ha estat adequada al procediment establert i dins el marc de les seves competències" i que, per consegüent, convé donar la raó, en aquest supòsit concret, al Comú d'Encamp, sense perjudici de discutir en el procediment declaratiu en curs la titularitat dominical de les parcel·les objecte de litigi, cosa que significa que els procediments relatius a la recerca d'aquesta propietat poden continuar.

Dels elements que acabem d'exposar, així com del contingut de l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions del 18 de desembre del 2007, hem de declarar que el Tribunal Superior de Justícia, tot i haver-se pronunciat de manera oposada a la Batllia, ha examinat de manera acurada

---

els motius de les parts, en particular els del recurrent, i ha donat una resposta fonamentada en dret, coherent i sense cap tipus d'arbitrarietat.

En aquestes condicions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, el recurs d'empara 2008-1-RE ha de ser desestimat per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-1-RE, interposat per la representació processal del Sr. Jean Claude Boix Picamal, contra la sentència del 18 d'octubre del 2007 i contra l'aute del 18 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 25 d'abril del 2008.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón Pierre Subra de Bieusses

Magistrat

Magistrat

